

Pobožnost svetog Josemarije prema našoj Gospo

„Treba ljubiti Presvetu Djevicu: nikada je ne ćemo dovoljno ljubiti! Mnogo je ljubi!“ savjetuje sveti Josemaría u ‘Kovačnici’, br. 527. Mons. Alvaro del Portillo govori o nekim svojim sjećanjima na pobožnost svetog Josemarije prema našoj Gospo.

8.08.2012.

**„Treba ljubiti Presvetu Djevicu:
nikada je ne ćemo dovoljno ljubiti!
Mnogo je ljubi!“** savjetuje sveti
Josemaría u *Kovačnici*, br. 527. Mons.
Alvaro del Portillo govori o nekim
svojim sjećanjima na pobožnost
svetog Josemarije prema našoj Gospi
u svom djelu *Uronjeni u Boga*.

Njegova se marijanska pobožnost
odlikovala dubinom svoga teološkog
sadržaja. Ovime želim reći da se nije
toliko temeljila na „razlozima srca“
koliko na vjeri – vjeri koja uključuje
osobine koje je Bog udijelio našoj
Gospi i njezinoj ulozi u našem
spasenju.

Evo primjera – kada je sveta Terezija
iz Avile, prema kojoj je imao veliku
pobožnost, proglašena crkvenim
naučiteljem, Otac je istaknuo da **„ona
nije prva žena crkvena
naučiteljica. Prva naučiteljica, iako
nema ovu titulu, je naša Gospa jer
nitko drugi nije imao niti je mogao**

imati takvu bliskost s Bogom našim Gospodinom kao što je imala ona i kao što će uvijek imati. Njoj je, kao nikome drugome, bilo darovano svjetlo Duha Svetoga. Ona je ta koja o Bogu najviše zna. Ona je ta koja posjeduje najveće znanje o Bogu.“

Naš je osnivač običavao svoje homilije i razmatrajuće molitve završavati zazivom našoj Gospi. U svojoj knjizi *Sveta Krunica* ostavio je vrlo poticajne izraze svojih razmatranja otajstava života Isusa i Marije; njegove su druge knjige također, počevši s *Putem*, prožete marijanskom pobožnosti. Svako poglavlje *Brazde* i *Kovačnice* završava s misli o Mariji.

Ustanovio je običaj da se u svaku sobu svakog centra Opusa Dei postavi jednostavna i umjetnički ukusna Gospina slika. Učio nas je da joj uputimo kratki pogled te da našoj

Blaženoj Majci uputimo nježnu
nutarnju molitvu kao pozdrav kad
god ulazimo ili izlazimo iz sobe.

Posjetio je bezbrojna marijanska
svetišta. Njegovo hodočašće u
Baziliku Gospe Guadalupe u Meksiku
od posebne je povijesne važnosti.
Krenuo je na ovo hodočašće u
svibnju 1970.godine, s namjerom da
Blaženu Djevicu Mariju zamoli da
misli na potrebe Crkve i kako bi se
završilo s kanonskim putovanjem
Opusa Dei.

U prosincu 1973.godine, sjećajući se
putovanja od jednog marijanskog
svetišta do drugog, značajno je rekao:
**„Ne radim ništa osim što zapalim
svijeću, a to ću raditi sve dok imam
šibica.“**

Ljubav prema Blaženoj Djevici Mariji
nukala ga je da neprestano prati sve
što ima veze s pobožnosti prema njoj.
Primjerice, kada bi god nadgledao
slikanje ili izradu kipa naše Gospe s

djetetom Isusom, ili sliku svetih žena pod križem, predložio bi umjetniku da koliko god je moguće, pokuša načiniti Isusa tako da liči svojoj majci. Krist je ipak morao jako ličiti na Mariju, budući da njegovo začeće u njezinoj utrobi nije uključivalo muškarca već je došlo po izravnom djelovanju Duha Svetoga; samo bi jako zaljubljena duša toliko pazila na ovaj detalj.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/poboznost-svetog-
josemarije-prema-nasoj-gospi/](https://opusdei.org/hr-hr/article/poboznost-svetog-josemarije-prema-nasoj-gospi/)
(27.07.2025.)